

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/1082/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514200174
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514200174.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X/XXXX, Z. F. Z. V., právne zastúpenej X. T. X. T. A., Q., O. XX, K., IČO: XX XXX XXX, proti odporcom: 1/ P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. G. XXXX/XX, B. - E., G. J., právne zastúpenému 1/ F. E. Q., A. XX, B., IČO: XX XXX XXX a 2/ P. T. I., advokátkou so sídlom v K., a odporkyni 2/ mal. Z. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X/XXXX, Z. F. Z. V., v konaní zastúpenej Y. X., Q. V. T. J. Z. F. Z. V., o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu, o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12. októbra 2015, č.k. 4C/6/2014-129, v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi 1/ povinnosť prispievať na výživu maloletej Z. A., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc doručením uznesenia.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa v konaní domáha určenia, že odporca 1/ je otcom mal. Z. a súčasne jej zverenia do jej osobnej starostlivosti, s určením vyživovacej povinnosti odporcu 1/ povinnosť prispievať na jej výživu sumou 150,- Eur mesačne, a na tvorbu úspor sumou 50,- Eur, s povinnosťou zaplatiť zameškané výživné a tiež jej nahradiť polovicu nákladov na výbavičku maloletej. Návrhom doručeným súdu dňa 28.09.2015 sa navrhovateľka domáhala nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by bol odporca 1/ zaviazaný prispievať na výživu maloletej Z. sumou 100,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky počnúc doručením uznesenia, s odôvodnením, že odporca 1/ na základe zistenia, že je otcom maloletej, uhradil jej v júni 2015 sumu 540,- Eur ako výživné za obdobie od jej narodenia do mája 2015, čo predstavuje mesačné výživné v sume 30,- Eur, ktoré tento považuje za dostatočné a naďalej počnúc mesiacom jún 2015 jej prispieva na výživu dieťaťa sumou 30,- Eur, pričom navrhuje vo veci samej výšku výživného mesačne 50,- Eur, ktorú navrhovateľka nemôže akceptovať vzhľadom na potreby maloletej a zistené príjmové a majetkové pomery odporcu. Keďže odporcovi 1/ nebola doposiaľ upravená výška vyživovacej povinnosti rozhodnutím súdu, je tu dôvodná obava zo vzniku bezprostredne hroziacej ujmy na strane dieťaťa ako oprávnenej osoby, pretože plnením vyživovacej povinnosti odporcu 1/ len v rozsahu 30,- Eur mesačne, bude materiálne zabezpečenie potrieb dieťa ohrozené, keďže ona sama nemá dostatok finančných prostriedkov (t.č. jej pomáhajú príbuzní), ktorý stav je podľa jej názoru potrebné upraviť predbežným opatrením. Výška výživného, ktorú navrhuje určiť, je podľa nej v súlade so schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi odporcu 1/, ktorý dosahuje mesačný netto príjem vo výške cca 550,- Eur. Vychádzajúc z judikatúry na ktorú poukázala, je možné takto postupovať aj v konaní o určenie otcovstva, ak je osvedčené, že odporca je otcom maloletého dieťaťa.

Aplikujúc na zistený skutkový stav ust. § 102 ods. 1, § 75, § 76 ods. 1, 4, § 62 ods. 1, 5, § 75 ods. 1 súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa stotožnil so skutkovými i právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, pričom pri rozhodovaní prijal záver, že navrhovateľka osvedčila danosť práva (nároku), s poukazom na potrebu zabezpečenia základných potrieb maloletej a preto nemal pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, keď uložil otcovi maloletej povinnosť platiť výživné v sume 100,- Eur mesačne, majúc za to, že táto suma zabezpečí úhradu najzákladnejších potrieb maloletého dieťaťa v nevyhnutnej miere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p., pričom všetky odôvodnené potreby maloletej, ale aj schopnosti, možnosti oboch rodičov a ich majetkové pomery, budú zohľadnené po vykonaní potrebného dokazovania v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Povinnosť platiť výživné súd určil dňom doručenia uznesenia, nakoľko týmto dňom je predbežné opatrenie vykonateľné (§ 171 ods. 2 O.s.p.).

Uznesenie súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol odporca 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu 2/ P. I. a žiadal odvolací súd o jeho zmenu a to tak, že predbežným opatrením bude prispievať na výživu maloletého dieťaťa len v rozsahu 50,- Eur mesačne. Poukázal na ust. § 62 ods. 1, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých treba vychádzať pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti. Kritéria na strane rodičov sa majú posudzovať vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane oprávneného dieťaťa. Podľa názoru odporcu 1/ súdom prvého stupňa stanovené výživné nezodpovedá rozsahu výživného potrebného na nevyhnutné zabezpečenie odôvodnených potrieb, ale v podstate prejedukuje rozhodnutie vo veci samej, čo je v hrubom rozpore s podstatou a účelom predbežného opatrenia. Pokiaľ pri príjme odporcu 1/ 550,- Eur mesačne, bola stanovená výška vyživovacej povinnosti 100,- Eur mesačne, nebol zohľadnený útlý vek dieťaťa a jeho potreby tomuto veku zodpovedajúce. Rovnako nebol ponechaný priestor na rozhodnutie o stanovení výšky výživného vo veci samej, či jeho zvyšovanie smerom do budúcnosti. Predbežné opatrenie tiež nepovažoval za riadne zdôvodnené.

Navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil s tým, že sa stotožňuje s ním v celom rozsahu. Má za to, že súd prvého stupňa dospel k správnym skutkovým zisteniam a na základe nich správne vo veci rozhodol a svoje rozhodnutie tiež riadne zdôvodnil. Nesúhlasila s námietkou odporcu 1/, že stanovená výška výživného prejedukuje rozhodnutie vo veci samej, pretože pred jeho vydaním bude vykonané dokazovanie, ktorým zodpovedajúcim spôsobom budú zistené odporcove možnosti, schopnosti, majetkové pomery, ako aj potreby dieťaťa. Predbežným opatrením stanovená výška výživného predstavuje sumu potrebnú na zabezpečenie najzákladnejších potrieb dieťaťa. Poukázala na to, že jej aktuálny príjem predstavuje rodičovský príspevok a prídavok na dieťa spolu vo výške 226,72 Eur mesačne, pričom vychádzajúc z rozpisu jej osobných výdavkov, ako aj nákladov na starostlivosť o dieťa vyplýva, že jej príjem v žiadnom prípade nie je postačujúci na to, aby potreby dieťaťa zabezpečila, preto si musí peniaze požičiavať od svojich rodičov. Je pravdou, že z odporcom predložených dokladov vyplýva, že jeho priemerný mesačný príjem predstavuje sumu 550,- Eur, avšak celkový ročný príjem odporcu 1/ vykázaný v daňovom priznaní za rok 2014 bez výdavkov predstavoval sumu 897.401,- Kč, čo je v prepočte približne 33.200,- Eur. Vzhľadom na pomerne vysoké výdavky odporcu 1/ vykazované v daňovom priznaní, bude potrebné posudzovať oprávnenosť ich vynakladania vo vzťahu k vyživovacej povinnosti. Vychádzajúc zo súdnej praxe, stanovené výživné by malo predstavovať 25 až 30 % čistého príjmu povinného rodiča, v tomto prípade už len z 550,- Eur mesačne by to bolo vo výške 137,50 - 165,- Eur, preto suma 100,- Eur, nie je rozhodne nezodpovedajúca možnostiam a schopnostiam odporcu a tiež neprejedukuje rozhodnutie vo veci samej. Poukázala tiež na to, že odporca vlastní v B. dva byty, pričom jeden z nich obýva a druhý má voľný, tento neprenajíma, čím sa dobrovoľne vzdáva svojho ďalšieho príjmu, čo takisto bude potrebné zohľadniť v rámci hodnotenia majetkových pomerov odporcu. Keďže náhrada len najzákladnejších potrieb dieťaťa mesačne dosahuje sumu viac ako 200,- Eur, je potrebné, aby sa na týchto výdavkoch odporcu 1/ zodpovedajúcim spôsobom podieľal.

Zástupca maloletej odporkyne 2/ nevyužil svoju zákonom mu danú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu je potrebné ako vecne správne za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

V preskúmvanej veci, na návrh navrhovateľky súd prvého stupňa predbežným opatrením určil vyživovaciu povinnosť odporcovi 1/ v prospech mal. odporkyne 2/ v konaní o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností k tejto v sume 100,- Eur mesačne.

Odvolacie námietky odporcu 1/ spočívajú v tom, že táto suma presahuje nevyhnutnú mieru, v ktorej mu môže byť uložené podieľať sa na výžive dieťaťa prostredníctvom predbežného opatrenia, pričom nezodpovedá tak odôvodneným potrebám dieťaťa vzhľadom na jeho vek, ako ani osobným, majetkovým a finančným pomerom odporcu 1/.

Podľa § 102 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Cieľom predbežného opatrenia je rýchlo a pružne vyriešiť situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Vo veciach určeníach otcovstva súd môže predbežným opatrením uložiť žalovanému mužovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere, ak bolo osvedčené, že muž proti ktorému je podaná žaloba o určenie otcovstva a na ktorom sa žiada platenie výživného, môže byť otcom maloletého dieťaťa. V takomto spore je možné na vydanie predbežného opatrenia pristúpiť v situácií, kedy je nevyhnutné, aby výživou oprávnenému účastníkovi, v tomto prípade mal. dieťaťu bolo zabezpečené platenie výživného v nevyhnutnej miere (§ 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Platenie výživného v " nevyhnutnej miere" pritom

predznamenáva, že výživou oprávnenému účastníkovi je potrebné zabezpečiť plnenie vyživovacej povinnosti v zodpovedajúcom rozsahu zo strany výživou povinnej osoby.

V preskúmvanej veci, ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, predmetom konania je určenie otcovstva a úprava práv a povinností k maloletej odporkyňi 2/ zo strany odporcu 1/.

Ako vyplýva zo znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou z odboru Genetiky (analýza DNA) J.. M. G. X., doručeného súdu 25.02.2015 pod č. G číslo znaleckého denníka X/XXXX, pravdepodobnosť otcovstva odporcu 1/ voči maloletej Z. A. (odporkyňi 2/) má číselnú hodnotu 99,99999 %, ktorý výsledok značí, že jeho otcovstvo je prakticky dokázané s mimoriadne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou.

Medzi účastníkmi nie je sporné, že od narodenia dieťaťa odporcu 1/ navrhovateľke na náklady spojené s tehotenstvom, či na výbavičku dieťaťa neprispel. V priebehu tohto konania, po vypracovaní znaleckého posudku pre účely rozhodnutia o určení jeho otcovstva,

odporcu 1/ zaslal navrhovateľke na výživu maloletého dieťaťa za obdobie od podania návrhu do mája 2015 čiastku 540,- Eur s tým, že ako ozrejmil v priebehu konania, ide o mesačné výživné vo výške 30,- Eur. Počnúc mesiacom jún 2015, odporcu 1/ na výživu dieťaťa prispieva sumou 30,- Eur mesačne.

Vychádzajúc z navrhovateľkou predloženého rozpisu nákladov, ktoré je potrebné vynaložiť na zabezpečenie základných odôvodnených potrieb dieťaťa (ktoré odvolací súd nepovažuje vzhľadom na bežné poznatky za neštandardné, či nadsadené) táto má náklady na plienky cca 40,- Eur mesačne, kozmetiku cca 35,- Eur mesačne (krém na tvár, telové mlieko, šampón, opaľovací krém, krém na zapareniny, čistiace obrúsky, vatové tyčinky), na lieky a zdravotnú starostlivosť (vitamíny, fenistil kvapky, probiotiká, krémy na atopickú pokožku, poplatky za návštevu špecializovaných lekárov) cca 35,- Eur mesačne, na detské oblečenie cca 25,- Eur mesačne, na zakúpenie kojeneckého mlieka cca 40,- Eur mesačne, na ďalšie jedlo (kojenecká voda, ovocie, zelenina, jogurty, príkrmy, čaje a ďalšie) cca 100,- Eur mesačne, na plávanie realizované na odporúčanie odborného lekára cca 40,- Eur mesačne, tiež poukázala na nutnosť zakúpenia autosedačky, s čím je spojený náklad 170,- Eur. Ďalšie náklady sú spojené s pravidelnými návštevami detského a odborných lekárov, keďže dieťa trpí niekoľkými zdravotnými problémami.

Odporcu 1/ pracuje ako sprostredkovateľ poistenia. Z obsahu daňového priznania odporcu 1/ za rok 2014, jeho priemerný mesačný netto príjem je 550,- Kč (príjmy za rok 2014 boli 897.401,- Kč, výdavky 297.628,- Kč, rozdiel medzi príjmami a výdavkami 599.773,- Kč, úhrn súm znižujúcich výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami 354.826,- Kč, čo ako vyplýva z daňového priznania z časti E - prílohy má zodpovedať výške cestovných náhrad za rok 2014). Tento vlastní jeden 2-izbový a jeden 4-izbový byt v B., spláca hypotéku, podľa jeho vlastného vyjadrenia do mája 2015 vo výške 4.846,- Kč, od 15.06.2015 vo výške 3.615,- Kč. Úhrady spojené s užívaním 4-izbového bytu predstavujú spolu 9.100,- Kč. Pokiaľ ide o druhý jeho byt, výška platieb s ním spojených je podľa jeho vyjadrenia 2.350,- Kč. V priebehu konania uviedol, že v prvom byte žije spolu so svojou priateľkou, ktorá je nezamestnaná. Odporcu 1/ inú vyživovaciu povinnosť nemá, vlastní motorové vozidlo. V priebehu konania tiež uvádzal, že nemá záujem sa s maloletým dieťaťom stretávať.

Navrhovateľka je nemajetná, inú vyživovaciu povinnosť nemá, je na materskej dovolenke, poberá len rodičovský príspevok spolu s prídavkom na dieťa v celkovej výške 226,72 Eur. Spolu s dieťaťom býva u svojich rodičov, ktorým prispieva na bývanie 110,- Eur mesačne. Podľa prehľadu jej výdavkov, platí si úrazové poistenie 16,35 Eur mesačne, poistenie automobilu 75,- Eur ročne, náklady na pohonné hmoty má cca 40,- Eur mesačne v dôsledku toho, že pravidelne s dieťaťom musí navštevovať lekárov a zabezpečovať mu starostlivosť.

Odvolací súd preskúmal vyššie uvedené skutočnosti z hľadiska citovaných zákonných kritérií, rozhodujúcich pre predbežné určenie vyživovacej povinnosti prostredníctvom predbežného opatrenia a dospel k jednoznačnému záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné z hľadiska jeho vecnej správnosti bez akejkoľvek pochybnosti potvrdiť.

Správne odporca 1/ v odvolaní poukazuje na to, že kritériami na určenie vyživovacej povinnosti sú nielen odôvodnené potreby dieťaťa vzhľadom na jeho vek, ale aj možnosti a schopnosti povinného rodiča, opomína však právo dieťaťa bez ohľadu na jeho vek, podieľať sa na životnej úrovni rodiča, ktorého povinnosťou je túto mu zabezpečiť v takom rozsahu, akú sám dosahuje, pričom na náklady, ktoré povinný rodič nemusí vynaložiť sa pri posudzovaní jeho pomerov neprihliada. Pokiaľ teda vo vzťahu k svojim pomerom a vynakladaným nákladom odporca 1/ namieta, že im nezodpovedá výška predbežne určeného výživného, túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú, pretože pokiaľ tento napr. uvádza, že žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá je nezamestnaná, teda táto nemá žiaden príjem, tak napriek tomu, že vo vzťahu k tejto nemá vyživovaciu povinnosť hradí on sám náklady spojené s bývaním, čo pri čiastke 9.100,- Kč (336,58 Eur), predstavuje na jej podiel ako osoby povinnej v rovnakej miere sa na úhrade týchto nákladov podieľať sumu 168,20 Eur, čo je o cca 68% viac, ako mu predbežne bola určená existujúca zákonná vyživovacia povinnosť. Za takýto výdavok z hľadiska vyživovacej povinnosti, je potrebné tiež považovať splátku hypotéky, ktorá rovnako presahuje výšku určenej mu vyživovacej povinnosti. Nemožno neprihliadnuť tiež na to, že odporca 1/ vlastní dva byty (jeden z nich je 4-izbový), pričom matka s dieťaťom sú nemajetní a žijú v byte u jej rodičov. Pokiaľ by dôsledne bola dôsledne kopírovaná životná úroveň otca vo vzťahu k právu dieťaťa zodpovedajúcim spôsobom sa na tejto podieľať, dieťaťu by mali aj v tomto smere byť z jeho

strany vytvorené životné podmienky aké má jeho otec. Pred rozhodnutím vo veci samej, sa nemožno tiež vyhnúť skúmaniu skladby nákladov uvedených otcom v predloženej daňovej priznaní, z hľadiska nevyhnutnosti ich vynaloženia vo vzťahu k výživnému ako prednostnej pohľadávke. Už len vychádzajúc z týchto skutočností, rozhodne nemožno považovať výšku (odvolací súd zdôrazňuje, že "predbežne" určeného výživného) za nezodpovedajúcu schopnostiam a možnostiam otca.

Rovnako ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku otca, že výška určeného výživného presahuje rámec nevyhnutnej miery, v akej je možné mu takúto povinnosť predbežným opatrením uložiť. Pokiaľ súd vezme do úvahy len prehľad nákladov, ktoré matka so zabezpečením starostlivosti o dieťa má (ktoré výškou i skladbou sú vychádzajúc z bežných poznatkov primerané), tak je zrejmé, že určená suma je odhadom len polovicou nevyhnutných nákladov, ktoré matka musí od narodenia dieťaťa, nepochybne aj vzhľadom k jej pomerom za pomoci príbuzných znášať. Navyiac, otec sa na starostlivosti o mal. dieťa osobne nepodieľa (ako uvádza v priebehu konania vo svojej výpovedi ani sa podieľať nehodlá, o dieťa záujem nemá). Napriek tomu, že starostlivosťou o dieťa zo strany matky by mal byť kompenzovaný jej podiel na vyživovacej povinnosti vo finančnom vyjadrení, ktorý by mal nahrádzať druhý povinný rodič, táto výživu dieťaťa od jeho narodenia spočiatku úplne sama, v súčasnosti vo vysoko prevažujúcej miere zabezpečuje (otcom poukazovaný príspevok 30,- Eur nepostačuje ani na mesačný nákup plienok). Pokiaľ odporca 1/ namieta, že pri určení sumy výživného 100,- Eur tu už nie je priestor na ďalšie zvyšovanie výživného, tak takéto kritérium zákon nepozná. Výživné sa upravuje vždy, keď sa preukáže zmena pomerov, čo však nie je predmetom posudzovania v danej veci.

Nemožno akceptovať ani ďalšiu námietku, že výška takto stanovenej vyživovacej povinnosti kopíruje prakticky rozhodnutie vo veci samej. V preskúmvanej veci zo strany súdu prvého stupňa nepochybne vzhľadom k celému radu skutočností, týkajúcich sa osobných, majetkových a finančných pomerov otca a s tým súvisiacej jeho životnej úrovne, ktorú dosahuje, bude potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, až výsledky ktorého budú spôsobilé pre záver, aká výška vyživovacej povinnosti otca, bude súladná so všetkými určujúcimi zákonnými kritériami uvedenými v ust. § 62 a § 75.

V konečnom dôsledku ako nedôvodnú, nespôsobilú privodiť v prospech odporcu 1/ priaznivejšie rozhodnutie vo veci, vyhodnotil odvolací súd aj jeho námietku spočívajúcu v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je dostatočne odôvodnené. Nie je dôvod trvať na vypracovávaní siahodlhého odôvodnenia v prípade, ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa s právnymi a skutkovými dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, kedy ďalšie dôvody nemusí uvádzať, ktorú možnosť mu poskytuje ustanovenie § 76 ods. 4 O.s.p. a ktorú aj prvostupňový súd v danej veci využil.

Vychádzajúc teda z vyššie uvedeného, keďže otcovstvo odporcu 1/ k mal. odporckyni 2/, bolo v konaní osvedčené v zmysle záverov znaleckého posudku (čo ani samotný odporca 1/ odvolaním

nespochybňuje), pričom tento ako osoba povinná z vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, si túto neplní v miere potrebnej na nevyhnutné zabezpečenie odôvodnených potrieb dieťaťa, čo vzhľadom na príjmy na strane matky, táto nie je spôsobilá suplovať, je tu nesporne existencia naliehavej potreby ochrániť záujem dieťaťa, aby tak toto nebolo vystavené nebezpečenstvu nemožnosti zabezpečiť jeho základné odôvodnené potreby, čím sú splnené zákonné predpoklady pre súdom prvého stupňa zvolený postup dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi prostredníctvom inštitútu predbežného opatrenia a to až do času, kedy súd prvého stupňa rozhodne o úprave práv a povinností k dieťaťu aj vo veci samej.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne za použitia ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.